

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 200
din 01.09.2010**

Dosar nr: 366/2009

Petiția nr: 8268 din data de 09.09.2009

Petent: N M C

Reclamat: Inspectoratul Școlar Județean Ilfov

Obiect: Titularizare post. Examen. Absolvent al Universității "Spiru Haret"

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1. N M C , cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Inspectoratul Școlar Județean Ilfov, cu sediul în Calea 13 Septembrie, nr.209, sector 5, București

II. Obiectul sesizării

2.1. Obiectul petiției vizează necorectarea lucrării și neafișarea notei obținută de către petentă ca urmare a participării la concursul de titularizare, pe motiv că a absolvit Universitatea "Spiru Haret".

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin plângerea înregistrată cu nr. 8268 din data de 09.09.2009, petenta susține că s-a înscris la concursul de titularizare în învățământ, i-a fost aprobat dosarul, a participat la concurs, însă nu s-a regăsit pe lista ce cuprindea rezultatele obținute. Astfel, petenta susține că în urma solicitării de lămuriri de la Departamentul de Resurse

umane al Inspectoratului i s-a spus că diploma sa nu este legală conform unei anexe a Ministerului Învățământului apărută pe site, anexă în care figura Facultatea de limbi și literaturi străine din cadrul Universității Spiru Haret București ca fiind neacreditată.

IV. Procedura de citare

4.1. În temeiul art. 20 alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.2. Prin adresa nr. 8338 din 14.09.2009 a fost citată petenta. Prin adresa nr. 8337 din 14.09.2009 a fost citat Inspectoratul Școlar Județean Ilfov, prin reprezentant. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 06.10.2009. La termen s-a prezentat petenta, care și-a susținut petiția.

4.3. Prin rezoluția nr. 14 din 06.10.2009 s-a dispus efectuarea de investigații de către C.N.C.D. la sediul Inspectoratului Școlar Județean Ilfov. În data de 08.10.2009 s-a desfășurat investigația în speță, iar raportul de investigație a fost depus la dosar.

4.4. Urmare plângerii în cauză, Colegiul Director a solicitat punctul de vedere cu privire la obiectul acesteia Inspectoratului Școlar Județean Ilfov, Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Superior și Ministerului Educației, Cercetării și Inovării. Astfel, prin adresele înregistrate cu nr. 9595/28.10.2009, 9600/28.10.2009 și nr. 9599/28.10.2009 s-a solicitat punctul de vedere al instituțiilor mai sus arătate.

4.5. Prin adresa nr. 10560 din 30.11.2009, Inspectoratul Școlar Județean Ilfov a transmis punctul său de vedere, prin adresa nr. 10126 din 13.11.2009, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior a transmis punctul său de vedere, iar prin adresa nr. 10521 din 27.11.2009, Ministerul Educației, Cercetării și Inovării a comunicat punctul său de vedere.

4.6. Consiliul a acordat petentei termen pentru depunere de concluzii scrise la data de 18.01.2010. Petenta nu a depus concluzii scrise până la data soluționării dosarului.

4.7. În perioada 28 noiembrie 2009 – 22 aprilie 2010, Colegiul CNCD s-a aflat în imposibilitate de a organiza deliberări. Urmare încetării succesive a mandatelor a 6 membrii în Colegiul CNCD, s-a declanșat procedura de numire de către Parlamentul României, potrivit art. 22 alin. 2 și art. 24 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Prin Hotărârea Parlamentului nr. 27/20.04.2010 publicată în Monitorul Oficial nr. 265 din 22.04.2010 au fost numiți noii membri ai Colegiului CNCD. Dosarul nr.366/2009 a fost dezbătut în ședințele din data de 07.07.2010, 02.08.2010, fiind amânată soluționarea. Aceasta s-a adoptat la 01.09.2010.

V. Susținerile părților

Susținerile petentei

5.1.1. Petenta arată că este profesoară de limbi străine la Grupul Școlar Economic "Barbu A. Știrbei" din Buftea, iar în data de 17 iunie 2009 s-a înscris la

concursul de titularizare în învățământ. Dosarul i-a fost aprobat, iar în data de 18 iulie 2009 a participat la concurs, însă nu s-a regăsit pe lista ce cuprindea rezultatele.

5.1.2. Petenta susține că în urma solicitării de lămuriri de la Departamentul de Resurse umane al Inspectoratului i s-a spus că diploma sa nu este legală conform unei anexe a Ministerului Învățământului apărută pe site, anexă în care figura Facultatea de limbi și literaturi străine din cadrul Universității Spiru Haret București, ca fiind neacreditată.

5.1.3. De asemenea, petenta susține că a aflat tot de la Departamentul de Resurse Umane nota obținută la concurs, respectiv nota 7,00, notă ce îi permitea participarea la ședința publică din 22 iulie pentru repartizarea unui post de titular.

5.1.4. Petenta arată că pe site-ul Inspectoratului a apărut lista cu rezultate, însă ea nu figurează cu notă, astfel că nu a avut posibilitatea contestării în termenul legal, motiv pentru care consideră că a fost supusă unui tratament discriminatoriu.

5.1.5. Totodată, petenta susține că în data de 3 septembrie a depus o cerere la I.S.J. Ilfov solicitând un răspuns oficial. La ședința publică din 9 septembrie a primit repartiție pentru anul școlar care urma să înceapă la același grup școlar dar ca suplinitor calificat.

Susținerile Inspectoratului Școlar Județean Ilfov

5.2.1. I.S.J. Ilfov arată că petenta este absolventă a Universității "Spiru Haret" București, Facultatea de limbi și literatură străine, forma de învățământ la distanță, facultate neacreditată și neautorizată.

5.2.2. ISJ Ilfov arată că, în conformitate cu adresa MECT nr. 37788 din 17.07.2009 și Anexa 2 din aceeași adresă, care cuprinde lista facultăților neacreditate sau neautorizate provizoriu, forma de învățământ la distanță, petenta nu poate beneficia de examenul de titularizare, sesiunea iulie 2009.

5.2.3. Mai mult decât atât, în conformitate cu adresa MECT nr. 35751bis din 09.07.2009 și adresa ARACIS nr. 6551 din 08.07.2009, programele de studiu (licență) care nu apar autorizate să funcționeze provizoriu sau nu sunt acreditate nu se consideră ca făcând parte din sistemul național de învățământ.

Punctul de vedere al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Superior

5.3.1. A.R.A.C.I.S. arată că Universitatea "Spiru Haret" București nu a depus niciun dosar privind evaluarea în vederea autorizării provizorii sau acreditării, la forma de învățământ ID, pentru specializări din cadrul Facultății de limbi și literatură străine.

5.3.2. De asemena, ARCIS susține că, în conformitate cu H.G. nr. 676/2007, Universitatea "Spiru Haret" București nu are autorizat sau acreditat niciun program de studii de licență la forma de învățământ ID în cadrul Facultății de limbi și literatură străine.

Punctul de vedere al Ministerului Educației, Cercetării și Inovării

5.4.1. Ministerul Educației, Cercetării și Inovării arată că în urma apariției OMECI nr. 4042 din 06.05.2009 pentru modificarea și completarea Metodologiei privind

mișcarea personalului didactic din învățământul preuniversitar, aprobată prin OMECT nr. 5743/2008, cu modificările și completările ulterioare, a OMECI nr. 4043 din 06.05.2009 pentru modificarea și completarea Metodologiei de organizare și desfășurare a concursului pentru ocuparea posturilor didactice/ catedrelor vacante din unitățile învățământului preuniversitar județele nominalizate în OMECT nr. 5573/2008, aprobată prin OMECT nr. 5741 din 2008 și a OMECI nr. 4038 din 06.05.2009 pentru modificarea Calendarului mișcării personalului didactic pentru anul 2009-2010, concursul pentru ocuparea posturilor didactice a fost organizat pe centre (grupuri de unități de învățământ), la aceeași dată în toate centrele. La acest concurs au putut participa persoanele care îndeplinesc condițiile de studii prevăzute de art. 7, raportate la prevederile art. 44 din Legea nr. 128/1997.

5.4.2. Centralizatorul privind disciplinele de învățământ, domeniile și specializările, precum și probele de concurs valabile pentru încadrarea personalului didactic din învățământul preuniversitar, prevede că pot participa la concursul organizat pentru ocuparea posturilor didactice/catedrelor vacante/rezervate din învățământul preuniversitar absolvenții având studii superioare absolvite, cu diplomă, la instituțiile de învățământ acreditate/autorizate provizoriu.

5.4.3. Programele de studiu (licență) care nu apar autorizate să funcționeze provizoriu sau care nu sunt acreditate în Hotărârile de Guvern emise anterior eliberării diplomelor nu se consider ca făcând parte din sistemul național de învățământ. Eventuala eliberare a unor astfel de diploma cu antetul Ministerului Educației, Cercetării și Inovării s-a făcut în mod abuziv de către universități.

5.4.4. MECI arată că petenta a absolvit specializarea "Limba și literatură franceză – Limba și literatură engleză" din cadrul Universității Spiru Haret, la forma de învățământ la distanță. Specializarea petentei este acreditată pentru forma de învățământ zi în baza H.G. nr. 944/2002, pentru forma de învățământ la distanță această specializare nu este autorizată să funcționeze provizoriu prin nicio Hotărâre de Guvern emisă până în prezent.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

6.2. Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 a reținut că în economia Ordonanței nr. 137/2000 dispozițiile articolului 2 care definesc formele de discriminare (n.n.), "sunt consecutive celor din articolul 1 alin. (3), care

prevăd cine este subiectul obligației de a respecta principiul egalității între cetățeni - garantat de art. 1 alin. (2) în exercitarea drepturilor constituționale ale cetățenilor: "Orice persoană juridică sau fizică are obligația să respecte principiile egalității și nediscriminării". Din coroborarea aceluiași texte (art. 1-2) rezultă obiectul discriminării: titularii drepturilor constituționale enumerate în special în art. 1 alin. (2), îngrădiți ori împiedicați în exercițiul lor. Așadar, în limitele atribuțiilor sale legale, CNCD este obligat să soluționeze orice plângere întemeiată pe dispozițiile art. 2 din O.G. nr. 137/2000 prin stabilirea existenței celor trei elemente susmenționate.

6.3. Din acest punct de vedere, Colegiul constată că, în esență, petenta invocă vătămarea drepturilor sale prin neafișarea notei obținute la concursul de titularizare, în condițiile în care dosarul său a fost aprobat anterior, a participat la concurs, a obținut o notă de promovare, însă nu i s-a valorificat rezultatul examenului, pe motiv că este absolventă a Universității "Spiru Haret". Partea reclamată arată că petenta este absolventa acestei Universități, Facultatea de limbi și literaturi străine, forma de învățământ la distanță, facultate "neacreditată și neautorizată". În același sens, arată că potrivit adresei MECI nr. 37788/17.07.2009 și Anexa 2 la această adresă, este cuprinsă lista facultăților neacreditate și neautorizate provizoriu, iar forma de învățământ la distanță, nu poate beneficia de examenul de titularizare, sesiunea iulie 2009. Similar, potrivit adreselor MECI nr. 35751bis/09.07.2009 și adresa ARACIS nr. 6551/08.07.2009, programele care nu apar autorizate să funcționeze provizoriu sau nu sunt acreditate, nu se consideră ca făcând parte din sistemul național de învățământ.

6.4. Colegiul observă că potrivit punctului de vedere al Ministerului Educației, în data de 15.07.2009 s-a organizat, la nivel de centre (grupuri de unități de învățământ), concursul pentru ocuparea posturilor didactice/catedrelor vacante/rezervate. La acest concurs au putut participa persoanele care îndeplinesc condițiile de studii prevăzute în art. 7 din legea nr. 128/1997 cu modificări și completări precum și condițiile Centralizatorului privind disciplinele de învățământ, domeniile și specializările precum și probele de concurs, aprobat prin OMECT nr. 6297/2008. Acestea vizează, între altele ca absolvenții să dețină diplome la instituții de învățământ acreditate/autorizate provizoriu. Conform adresei nr. 35751/18.06.2009 referitoare la înscrierea candidaților la concursul din 15 iulie 2009, specializările absolvenților cu care au început studiile după intrarea în vigoare a Legii nr. 88/1993 privind acreditarea instituțiilor din învățământul superior și recunoașterea diplomelor, trebuie să se regăsească în Centralizatorul aprobat prin OMECT nr. 6297/2008 cât și în Hotărârile de Guvern emise după 17 decembrie 1993, în baza legii nr. 88/1993. Adresa nr. 35751/18.06.2009 a fost trimisă inspectoratelor județene înainte de perioada de validare a dosarelor iar potrivit adresei nr. 37788/17.07.2009, rezultatele la proba scrisă au fost afișate numai pentru candidații care au îndeplinit condițiile legale de înscriere și participare la concurs.

6.5. Ministerul mai arată că potrivit punctului de vedere trimis de ARACIS și comunicat inspectoratelor județene la 09.07.2009, programele de studiu (licență) care nu apar autorizate să funcționeze provizoriu sau care nu sunt acreditate în Hotărârile de Guvern emise anterior eliberării diplomelor nu se consideră ca făcând parte din sistemul național din învățământ iar eventuala eliberare a unor astfel de diplome cu antetul MECI s-a făcut în mod abuziv de către universități. În acest context, Colegiul reține că potrivit punctului de vedere comunicat la dosar de ARACIS, Universitatea "Spiru Haret" nu a depus nici un dosar privind evaluarea în vederea autorizării provizorii sau acreditării, la forma de învățământ ID pentru facultatea absolvită de petentă iar potrivit H.G. nr.

676/2007 Universitatea nu are program de studii de licență la forma ID autorizat sau acreditat în cadrul Facultății de Limbi și Literaturi Străine.

6.6. În legătură cu aceste aspecte, Colegiul reține că potrivit unui comunicat public al Universității Spiru Haret, din data de 27.09.2007, în opinia acesteia, "în conformitate cu art. 60 alin.1 din legea nr. 84/1995 republicată "Activitatea didactică se poate organiza în următoarele forme: de zi, seral cu frecvență redusă și la distanță. Formele de învățământ seral, cu frecvență redusă și la distanță pot fi organizate de instituțiile de învățământ superior care au cursuri de zi". În virtutea autonomiei universitare (...) instituțiile de învățământ superior pot organiza activitatea didactică în formele pentru care au asigurate condițiile corespunzătoare, unica restricție fiind aceea de a avea formă de învățământ de zi. (...) Prin urmare, autorizarea și acreditarea sunt reglementate prin lege, efectuându-se exclusiv la nivelul specializărilor, respectiv al programelor de studii și nu la nivelul formelor de învățământ. Evaluarea privește conținutul procesului de învățământ și nu formele în care acesta este organizat. (...) În contradicție cu legislația în materie, H.G. nr. 676/2007 stabilește, în mod arbitrar formele de învățământ (zi, id, fr) ale specializărilor din structura Universității (...), fără a ține seama de prevederile legale și de structura reală a Universității, aprobată, potrivit autonomiei universitare, de Sentul universitar". În conținutul punctului de vedere transmis de Universitatea "Spiru Haret" către ziarul Gândul, prin adresa cu nr. 1158/04.09.2008, disponibil pe site-ul universității, la punctul 11 aceasta arată că Hotărârile de Guvern nr. 676/2007 și 635/2008 au fost suspendate de către instanțele de judecată în ceea ce privește Universitatea, nemaiproducând efecte juridice pentru studenții și absolvenții acestei universități.

6.7. Față de aceste considerente, Colegiul ia act că potrivit informațiilor disponibile pe site-ul Înaltei Curți de Casație și Justiție, Universitatea "Spiru Haret" a promovat mai multe acțiuni având ca obiect suspendare executare act administrativ, respectiv anulare act administrativ, sentințele pronunțate în acest sens de Curtea de Apel București fiind recurate la curtea supremă. (între altele Dosar 1949/2/2004, 837/2/2007, 4428/2/2008, 4329/1/2009, 6631/2/2009, 7174/2/2009, 8214/2/2009) Cel puțin prin deciziile civile nr. 1242 din 5.03.2009 și nr. 1988 din 3.04.2009, în legătură cu Hotărârea de Guvern nr. 676/2007, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat că: "instanța de judecată în mod legal a stabilit că actul administrativ atacat modifică în mod nelegal Carta Universității Spiru Haret, (...) hotărâre de guvern ce nesocotește principiul legalității autonomiei universitare, astfel cum a fost acesta conturat de prevederile constituționale (...) Înalta Curte a reținut că "Instanța (n.n. Curtea de Apel) a luat în considerare și prevederile art. 60 din legea nr. 84/1995, conform cărora, formele de învățământ seral, cu frecvență redusă și la distanță pot fi organizate de instituțiile de învățământ superior care au cursuri de zi, această ultimă cerință, constatând instanța, că este îndeplinită de către reclamantă. (...) (Decizia civilă nr. 1242/5.03.2009). De asemenea, Înalta Curte a statuat că "Instanța judecătorească a reținut în mod corect faptul că actul administrativ atacat ignoră cu desăvârșire conținutul legal al principiului autonomiei universitare, conținut stabilit de legea nr. 84/1995, respectiv legea nr. 288/2004, adpugând în mod nelegal la cerințele prevăzute de aceste legi pentru autorizarea cursurilor de învățământ la distanță (I.D.) respectiv fără frecvență (F.R.) (Decizia civilă nr. 1988 din 3.04.2009)

6.8. Analizând raportul de investigație al C.N.C.D., Colegiul reține, de asemenea, că petenta face trimitere la Ordonanța nr. 10/2009. Acesta reglementează dreptul

studentilor înmatriculați la formele de învățământ la distanță sau cu frecvență redusă de a continua studiile la programe de studii cu licență autorizate să funcționeze provizoriu sau acreditate. În legătura cu prevederile acestui act normativ, petenta consideră că dispozițiile acestuia nu îi sunt aplicabile întrucât s-a înscris la Facultatea de limbi străine în anul 2004 și nu face parte din categoria studenților vizați de O.G. nr. 10/2009, în speță, studenții ciclului universitar de licență înmatriculați în anul I în perioada 2005-2008 la specializări/programe de studii organizate la forma de învățământ la distanță.

6.9. Tot din raportul de investigație reiese că reprezentanții părții reclamate opinează că acreditarea sau autorizarea formei de studiu "zi" nu presupune autorizarea sau acreditarea automată și a celorlalte forme, în acest sens fiind prezentată anexa comunicată de Ministerul Educației cu facultățile în cadrul cărora se precizează în mod explicit forma acreditată sau autorizată. În legătură cu admiterea dosarului petentei, s-a precizat că la momentul depunerii actelor pentru concurs, situația era neclară, însă până la momentul desfășurării concursului, Ministerul a comunicat circulara 5129/17.09.09.

6.10. Relativ la definiția discriminării astfel cum este reglementată în O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată. Colegiul trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art. 2 alin. 1, respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Colegiul reține că art. 2 alin. 1 nu conține o listă exhaustivă a criteriilor de discriminare deoarece, criteriile expresis verbis enumerate de lege sunt completate cu sintagma „sau orice alt criteriu” ceea ce, practic oferă posibilitatea reținerii și a altor criterii nespecificate de lege, în săvârșirea unei fapte de discriminare. Însă, oricare din aceste criterii circumstanțiate la situația particulară a persoanei care se consideră discriminată, trebuie să fi constituit elementul determinant în aplicarea tratamentului diferit în speță. Or, condiția criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca element care este concretizat, materializat și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată. Acealași raționament este aplicabil și în cazul discriminării indirecte, astfel cum este reglementată în art. 2 alin. 3 din O.G. nr. 137/2000, cu precizarea că raportul de cauzalitate nu este direct însă efectul unei măsuri sau practici neutre în aparență se repercutează asupra unor persoane aflate în situații comparabile, care se disting prin circumstanțierea unor criterii. Acest aspect rezultă din însăși definiția dată de legiuitor: „Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. 1, față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop sunt adecvate și necesare. În același sens, s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, între altele, prin Decizia civilă nr. 1530/2009 sau Decizia civilă nr. 2758/2009

6.11. Or, în speța dedusă soluționării, Colegiul reține că discriminarea imputată de petentă pornește de la premisa că tratamentul diferențiat s-a circumstanțiat în legătură cu nevalorificarea rezultatului obținut la concursul de titularizare în raport cu ceilalți candidați cărora li s-a valorificat rezultatul, pe motivul absolvirii studiilor la Universitatea "Spiru Haret".

6.12. Sub aspectul prezumțiilor de discriminare directă sau indirectă, Colegiul se raportează la jurisprudența recentă a Curții Europene de Justiție. În cauza S.Coleman v. Attridge Law, Steve Law cât și în cauza Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding v. Firma Feryin NV, Curtea Europeană de Justiție a arătat că, în materia nediscriminării, potrivit principiului inversării sarcinii probei, revine reclamantului (n.n. petentului) sarcina de a stabili, în fața instanței naționale, o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe pe baza unuia dintre criteriile interzise (n.n. în cauza Coleman o discriminare pe criteriul de dizabilitate, în cauza Centrum o discriminare pe criteriul de origine rasială sau etnică). Adaptarea normelor privind sarcina probei se impune de îndată ce există o prezumție de discriminare. În cazul în care reclamantul ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe împotriva sa, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină pârâților din acțiunea principală, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, pârâții menționați ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe unul din motivele interzise (a se vedea Curtea Europeană de Justiție, cauza S. Coleman, ECJ, C-303/06, hotărârea din 17 iulie 2008, cauza Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding v. Firma Feryin NV, C-54/07, hotărârea din 10 iulie 2008).

6.13. În mod similar, potrivit art. 20 alin.6 din O.G. nr. 137/2000 republicată „Persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare”. Din acest punct de vedere, în speța dedusă soluționării, se reține invocarea de către petentă a unei discriminări pe motivul absolvirii studiilor la o anumită universitate. O prezumție simplă în legătura cu această imputație, ar presupune existența unui raport de cauzalitate între tratamentul aplicat (nevalorificarea rezultatului) și criteriul invocat (absolvirea studiilor la universitatea în cauză)

6.14. Analizând plângerea, înscrisurile depuse la dosar, raportul de investigație al C.N.C.D. și susținerile părților, Colegiul reține că, în data de 17.07.2009, la solicitarea petentei de a i se oferi lămuriri cu privire la neafișarea notei obținute la concurs i s-a precizat că "diploma nu e legală conform unei anexe a Ministerului Învățământului apărută pe site înaintea concursului, anexă unde figura Facultatea de limbi și literaturi străine din cadrul Universității Spiru Haret ca neacreditată, referindu-se la forma de învățământ ID, forma absolvită ... în 2007" de petentă. De asemenea, în data de 22.07.2009, s-a precizat că Ministerul a modificat aplicația astfel că absolvenții Spiru Haret nu pot fi repartizați. Aceste susțineri, coroborate cu punctul de vedere al părții reclamate, ale Ministerului Educației și Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Superior converg către o explicație similară, desigur, mult mai nuanțată, sub aspectul actelor normative sau administrative aplicabile cazului.

6.15. Astfel, se invocă adresa M.E.C.I. nr. 37788/17.07.2009 și Anexa 2 la această adresă, ce cuprinde lista facultăților neacreditate și neautorizate provizoriu, cu formele de învățământ subsecvente, adresele M.E.C.I. nr. 35751bis/09.07.2009 și adresa ARACIS nr. 6551/08.07.2009, cu privire la programele care nu apar ca autorizate să funcționeze provizoriu sau nu sunt acreditate. Se invocă prevederile Centralizatorului privind disciplinele de învățământ, domeniile și specializările precum și probele de concurs, aprobat prin O.M.E.C.T. nr. 6297/2008, adresa Ministerului nr. 35751/18.06.2009 referitoare la înscrierea candidaților la concursul din 15 iulie 2009, adresa Ministerului nr. 35751/18.06.2009 și adresa nr. 37788/17.07.2009 potrivit căreia rezultatele la proba scrisă au fost afișate numai pentru candidații care au îndeplinit condițiile legale de înscriere și participare la concurs. De asemenea, se invocă punctul de vedere trimis de A.R.A.C.I.S. și comunicat inspectoratelor județene la 09.07.2009, potrivit căruia programele de studiu (licență) care nu apar autorizate să funcționeze provizoriu sau care nu sunt acreditate în Hotărârile de Guvern emise anterior eliberării diplomelor nu se consideră ca făcând parte din sistemul național din învățământ iar eventuala eliberare a unor astfel de diplome cu antetul MECI s-a făcut în mod abuziv de către universități. De altfel, potrivit punctului de vedere comunicat la dosar de A.R.A.C.I.S., se arată că Universitatea "Spiru Haret" nu a depus nici un dosar privind evaluarea în vederea autorizării provizorii sau acreditării, la forma de învățământ ID pentru facultatea absolvită de petentă iar potrivit H.G. nr. 676/2007 Universitatea nu are program de studii de licență la forma ID autorizat sau acreditat în cadrul Facultății de Limbi și Literaturi Străine. (a se vedea infra parag. 6.4., 6.5.)

6.16. În atare condiții, Colegiul constată că întreg complexul de împrejurări ce a rezultat în nevalorificarea rezultatului obținut de petentă, în ultimă instanță, se plasează în legătură indisolubilă cu nerecunoașterea legalității specializării la forma de învățământ absolvită de către petentă. Acțiunile părții reclamate sunt sine qua non fundamentate pe conținutul directivelor adresate de Ministerul Educației la nivelul structurilor locale (inspectoratele școlare județene), ceea ce pune în discuție, pe de o parte, acreditarea sau autorizarea formei de învățământ absolvite de petentă (învățământ la distanță) respectiv legalitatea actului care atestă absolvirea unei specializări la această formă de învățământ (diploma de licență) Ministerul Educației arată, fără echivoc, că "Specializarea Limba și literatura franceză-limba și literatura engleză de la Universitatea "Spiru Haret" este acreditată pentru forma de învățământ zi în baza Hotărârii de Guvern nr. 944/2002. Pentru forma de învățământ la distanță, specializarea (...) nu este autorizată să funcționeze provizoriu prin nicio Hotărâre de Guvern emisă până în prezent". În mod similar, A.R.A.C.I.S. arată că "Universitatea (...) nu a depus (...) nici un dosar privind evaluarea în vederea autorizării provizorii sau acreditării, la forma de învățământ ID, pentru specializări din cadrul Facultății de Limbi și Literaturi Străine" iar "în conformitate cu H.G. nr. 676/2007, Universitatea (...) nu are autorizat sau acreditat niciun program de studii de licență la forma de învățământ ID..."

6.17. Colegiul reține astfel că susținerile contradictorii ale părților nu sunt legate de apartenența absolvirii la Universitatea "Spiru Haret" cât în legătură cu recunoașterea formei de învățământ absolvite și implicit a caracterului actului obținut ca urmare a definitivării acestui proces educațional. Or, problema de fond legată de situația petentei ce pune în discuție justificarea drepturilor sale subiective în legătura cu valorificarea rezultatului este plasată în strânsă legătură cu un aspect de legalitate ce ar urma să fie analizat de Colegiu. Întrebarea legitimă care se ridică în această speță, este în ce

măsură C.N.C.D. poate să recurgă la o asemenea analiză ce ar presupune, în primul rând, cercetarea temeiniciei, legalității și justificării nrecunoașterii formei de învățământ absolvite de petentă și subsecvent a actului de absolvire a acestei forme de învățământ (diploma de licență) Este dincolo de orice dubiu că acțiunile părții reclamate au avut ca izvor directivele Ministerului Educației, în speță Ordinele care au reglementat organizarea concursului, Centralizatorul privind disciplinele de învățământ, domeniile și specializările, adresele comunicate la nivelul inspectoratelor școlare județene cât și Hotărârile de Guvern care reglementează specializarile/programele de studii universitare de licență acreditate sau autorizate. Astfel, prezumția care se naște în legătura cu speța dedusă soluționării, sub aspectul prevederilor art. 20 alin.6 din O.G. nr. 137/2000 republicată (n.n. Persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte) se confundă ipso facto cu un aspect de interpretare și aplicare a legii. Acest aspect devine cu atât mai evident cu cât Înalta Curte de Casație și Justiție s-a pronunțat cu privire la legalitatea unor acte ce au interferat cu dreptul Universității Spiru Haret de a organiza anumite forme de învățământ, repercutate, în ultima instanță, asupra absolvenților acestor forme educaționale. Acest aspect rezultă din opiniile Ministerului Educației și A.R.A.C.I.S. potrivit cărora programele neautorizate sau neacreditate în Hotărârile de Guvern emise anterior eliberării diplomelor nu se consideră ca făcând parte din sistemul național din învățământ iar eventuala eliberare a unor astfel de diplome cu antetul Ministerului Educației ar constitui un abuz. Pe de altă parte, instanța supremă a considerat că unele hotărâri de guvern în acest domeniu au nesocotit principiul legalității autonomiei universitare, în mod particular a Universității "Spiru Haret", astfel cum a fost acesta conturat de prevederile constituționale.

6.18. Ca atare, fondul problemei în prezenta speță este corelativ faptului că prezumțiile ce se nasc în cauză nu se circumstanțiază în legătură cu un eventual criteriu interzis de art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată cât în legătura cu un aspect de legalitate, ceea ce plasează cazul în afara incidenței discriminării, așa cum e reglementată de art. 2 alin.1 sau alin.3 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Or, în exercitarea competențelor sale determinate de O.G. nr. 137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate pronunța asupra unor aspecte de legalitate din care poate decurge un eventual tratament diferit. Pentru a reține incidența unui atare scop sau efect, în prezenta speță, Colegiul ar trebui să se substituie instanței judecătorești pentru a analiza justificarea aplicabilității prevederilor legale și a actelor normative secundare, ca temei legal, în speța de față. De altfel, situația invocată în cauză pune în discuție drepturile subiective ale petentei în strânsă legătură cu recunoașterea legalității atât a formei de învățământ cât și a actului ce atestă absolvirea acesteia. Desigur, nu se poate ignora că această situație a produs consecințe negative asupra petentei, prin nevalorificarea rezultatului obținut la examenul de titularizare.

6.19. Însă izvorul acestor consecințe îl constituie un aspect de legalitate disputat în contradictoriu de părți. Or, astfel cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înfăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. În acest sens este, de exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 5 octombrie 1993, Decizia nr. 120 din 16 noiembrie 1994, Decizia nr. 39 din 10 aprilie 1996, Decizia nr. 300 din 1 iulie 1997, Decizia nr. 151 din 27 octombrie 1998, Decizia nr. 160 din 10 noiembrie 1998, Decizia nr. 14 din 9 februarie 1999, Decizia nr. 64 din 11 aprilie 2000, Decizia nr. 74 din

25 aprilie 2000, Decizia nr. 93 din 11 mai 2000, Decizia nr. 24 din 29 ianuarie 2002, Decizia nr. 282 din 29 iunie 2004.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20. alin.2, din O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, **cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,**

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate nu intră sub incidența art. 2 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată;

2. Clasarea dosarului;

4. Se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte;

5. O copie a hotărârii se va transmite părților: N , M , C , cu domiciliul în ; Inspectoratul Școlar Județean Ilfov, cu sediul în Calea 13 Septembrie, nr.209, sector 5, București

6. O copie a hotărârii se va transmite Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, cu sediul în Str. Gen. Berthelot 28-30, Sector 1, 010168, București precum și Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Superior, cu sediul în Bd. Schitu Măgureanu, nr.1, București.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

VIII. Modalitatea de plată a amenzii (dacă este cazul)

- nu este cazul;

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

GERGELY Dezideriu – Membru

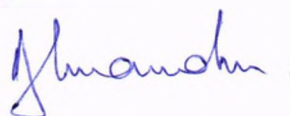
HALLER Istvan – Membru

PANFILE Anamaria – Membru

VASILE Alexandru Vasile – Membru

VLAȘ Claudia Sorina – Membru

Data redactării 22.09.2010

Motivele de fapt și de drept redactate G.D.

Tehnored. A.P., 3 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

